

Час, милий друже, час...

Олександр Пушкін

Час, милий друже, час! душа спокою просить
Летять за днями дні, і кожна мить відносить
Частинками буття,— а ми усе ждемо,
Що завтра житимем, та мить — і помремо.
На світі щастя де? Є спокій лиш та воля.
Давно малюється мені принадна доля:
Давно, знебулий раб, замислив я втекти
В далеке селище труда і чистоти.